

בש"פ 8067/16 - יחזקאל אלישיב נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8067/16

לפני:
המעורר:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
יחזקאל אלישיב

נגד

המשיבה:
משטרת ישראל

ערעור על החלטתה של כבוד רשמת בית המשפט
העליון ל' בנמלך מיום 11.9.2016 בבש"פ 6991/16

פסק-דין

1. לפניי ערעור על החלטת הרשמת ל' בנמלך בבש"פ 6991/16-א' מיום 11.9.2016, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת ערעור.

2. ביום 8.9.2016 הגיש המערער בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתה של שופטת בית משפט השלום א' פינק מיום 5.6.2016, שניתנה במסגרת ת"פ 16914-01-14, שלא לפסול עצמה מלדון בהליך פלילי המתנהל בעניינו. כאמור, ביום 11.9.2016 הרשמת דחתה את הבקשה. בהחלטה, הרשמת הבהירה כי המערער היה רשאי לערער על ההחלטה בבקשת הפסלות בתוך חמישה ימים (בהתאם לסעיף 147(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), כך שהמועד האחרון להגשת הערעור על ידו היה ביום 13.6.2016. כן ציינה הרשמת כי המערער פנה ביום 3.7.2016 לנשיאת בית משפט זה בבקשה שתפסול את השופטת פינק מלדון בעניינו - מאחר שטען כי לא ידע שהיה עליו להגיש ערעור על ההחלטה; וכי ביום 19.7.2016 נשלח לו מענה ובו הובהר כי טענת פסלות יש להעלות בהליך המשפטי המתאים לכך ובהתאם למועדים ולסדרי הדין שנקבעו בחוק.

בהמשך לכך, הרשמת קבעה כי יש מספר קשיים בטענת המערער לפיה פנה ישירות לנשיאת בית המשפט חלף הגשת ערעור, וביניהם: העובדה שגם פנייתו זו נעשתה כמעט שלושה שבועות לאחר שהמועד להגשת הערעור חלף; ההסבר הלקוי שסיפק ביחס לשאלה כיצד פעל לבירור הדין החל ואילו מאמצים עשה למניעת הטעות; ומשך הזמן שחלף מהרגע שבו נשלח אליו המענה ועד אשר

הגיש את ההליך הערעורי. כן הוסיפה הרשמת כי הליך הנוגע לפסלות שופט, על פי טיבו, הוא הליך שיש לבררו במהירות האפשרית - וזאת על מנת להימנע משיבושים אפשריים של הדיון בערכאה הדיונית. לבסוף, הרשמת קבעה כי, על פני הדברים, גם סיכויי ההליך אינם תומכים בקבלת הבקשה.

3. מכאן הערעור שלפניי, במסגרתו חוזר המערער על טענותיו כי אין לו אמון בשופטת פינק כמו גם על בקשתו לפסול אותה מלדון בעניינו. כן חוזר המערער על עמדתו כי בית המשפט בעניינו העדיף "העדפה ברורה וזועקת" את התביעה ואת עדי התביעה, וכי הדבר בא על חשבון חקר האמת. לצורך ביסוס טענותיו אלה, צירף המערער לערעורו צבר מסמכים והחלטות שניתנו בעניינו עד כה.

4. לאחר שעיינתי בערעור ובחנתי בעיון את הנספחים המצורפים לו, ולאחר שקראתי בקפידה את החלטתה של הרשמת, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

5. כידוע, שיקול דעתו של הרשם רחב, ולא בנקל תתערב בו ערכאת הערעור (ראו: בש"מ 656/16 אזוב נ' יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה - מחוז ירושלים, פסקה 5 (16.3.2016); בש"א 7176/15 פלוני נגד פלונית, פסקה 5 (17.11.2015)). החלטתה של הרשמת מנומקת ומפורטת, ומוסבר בה מדוע בקשתו של המערער - על מכלול טענותיו - אינה מצדיקה קבלת ארכה להגשת ערעור על החלטתה של השופטת פינק. כאמור, סבורני כי צדקה הרשמת בהחלטתה, ולא מצאתי בהחלטה כל פגם המצדיק התערבות. זאת, בפרט נוכח טיב ההליך עליו מבקש המערער להשיג וחלוף הזמן מהמועד בו היה על המערער להגיש את ההליך הערעורי ועד אשר הגיש את בקשתו לרשמת. נוסף על כך, הרי שהמערער בערעורו לא הציג כל תשתית עובדתית חדשה או העלה טעמים ייחודיים שיש בהם כדי להצדיק את קבלת ערעורו, ואף לא הסביר מדוע התעכב משך זמן כה ארוך עד אשר הגיש את בקשתו להארכת מועד. על כל האמור, אין בידי לקבל את הערעור.

6. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בחשוון התשע"ז (14.11.2016).

ש ו פ ט